

Arrest

nr. 192 079 van 18 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 11 april 2016 België is binnengekomen, diende op 13 april 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 28 april 2017 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 28 april 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 13/04/2016

Overdracht CGVS: 02/05/2016

U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 29 maart 2017 van 14u tot 16u45. U werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Oger loco voor meester Loobuyck was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren en getogen te zijn in de wijk Wadajir, Harardhere, in het gelijknamige district. U bent een lid van de Tumal-minderheid. In maart 2016 is uw man M.A.S., die chauffeur op de route Harardhere – Galkayo is, vermist. Wanneer u hem al twintig dagen niet gezien heeft, komt Al Shabab bij jullie huis langs. Ze stellen dat u weet waar uw man is en eisen dat u het hen zegt. U weet het echter niet, wanneer u hen dit duidelijk maakt, stellen ze dat uw man een spion is en hij uit hun detentie ontsnapt is. Al Shabab neemt u mee naar de bush waar u vastgezet wordt. U wordt er onder druk gezet om informatie over uw man te geven. U krijgt te horen dat u veroordeeld zal worden, maar in afwachting moet u voor de strijders koken. Op een bepaalde dag vluchten de Al Shabab-strijders met hun wapens, u maakt van de gelegenheid gebruik om ook te vluchten. U gaat naar Harardhere, dat u op 4 april 2016 verlaat, u reist via Galkayo naar Mogadishu. Op 10 april 2016 neemt u het vliegtuig met een onbekende maatschappij naar een onbekend land en op 13 april 2016 vraagt u asiel aan in België.

U dient geen documenten in ter staving van uw asielmotieven.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p. 3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Eerst en vooral wil het CGVS opmerken dat u erg gebrekkig meegewerkt heeft tijdens uw gehoor. U wordt nochtans expliciet op deze plicht gewezen bij aanvang (CGVS p. 3) en het wordt u tijdens het gehoor herhaalt (CGVS p. 9, p. 22, p. 24). Zoals in de beslissing hieronder duidelijk zal blijken antwoordt u bijna nooit rechtstreeks op een vraag, maar vervalt u in een procedé van het winnen van tijd of van het terugkaatsen van vragen. U wordt er ook verschillende malen op gewezen dat het lijkt alsof u vragen pas kan beantwoorden als ze u letterlijk gesteld worden, waarbij de woorden u bijna in de mond gelegd moeten worden, zo lijkt het alsof u een examen aflegt (CGVS pp. 22-23). Bovendien heeft u tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS uitgebreid de kans gekregen om wel een inzicht te geven in uw werkelijke herkomst en de waarheid te vertellen (CGVS p. 8, p. 9, p. 16, p. 17, p. 22, p. 24), omdat u er expliciet op gewezen wordt dat u geen persoonlijke link met Harardhere kan aantonen, iets waar u doelbewust aan verzaakt.

Gedurende het volledige gehoor geeft u zelf blijk van het hebben van een ingestudeerde kennis en deze niet te kunnen overstijgen.

Daarbij komt dat uw ingestudeerde kennis dan ook nog eens erg gebrekkig te noemen is, u kan dus op geen enkele manier een werkelijke band met Harardhere, Mudug, Zuid-Somalië aantonen. U beweert zelfs nooit buiten Harardhere gegaan te zijn (CGVS p. 6), maar u kan niet uitleggen waarom u niet

buiten de stad ging; "Kan u me dan uitleggen waarom u nergens moest gaan? Ik was daar ik moest nergens anders gaan Ok, maar nu herhaalt u gewoon hetzelfde, leg eens uit waarom niet Ik moest nergens elders gaan Kan u mijn vraag beantwoorden? Ja Ok, ik luister? Ik ben geboren in Harardhere, ik groeide er op, ik woonde er, ik kende geen andere stad en ik ging er niet. (CGVS p. 6)" U ontwijkt de vraag en u herhaalt zichzelf, hieruit blijkt dus u eigenlijk geen concrete reden heeft waarvoor u de stad niet zou verlaten, iets wat op zich al aantoonde dat u er nooit over heeft moeten nadenken en bijgevolg dat u er niet uw hele leven heeft doorgebracht zoals u beweert (CGVS pp. 5-6). Daarentegen geeft u eigenlijk – onbedoelde – aanwijzingen over uw werkelijke herkomst, maar neemt u de kans niet om deze toe te geven. Zo stelt u dat u via Galkayo gereisd bent (CGVS p. 4), maar niets over de stad weet (CGVS p. 4). Echter, wanneer u, nadat u al van in het begin van het gehoor overgaat tot ongeloofwaardige verklaringen, gevraagd wordt hoe het leven in Galkayo is, stelt u dat het er normaal is, buiten explosies af en toe, er wordt u dan gevraagd of u in Noord-Galkayo geboren bent (CGVS p. 8), dat is onderdeel van Puntland (zie COI administratief dossier), antwoordt u bevestigend. U wordt gevraagd of u dus eigenlijk uit Galkayo komt, waarop u enkel, ontwijkend, stelt "Wat bedoelt u? Noorden? Nee, nee Oosten is Galkayo" (CGVS p. 8). U wordt uitgenodigd om eerlijk te zijn, maar u stelt slechts dat u wel eerlijk bent (CGVS p. 8). Echter, meteen erna gaat u over tot verklaringen die uw profiel en uw herkomst, volledig, onderuit halen. Het CGVS merkt op dat u, zelfs over uw clan, nochtans de hoeksteen van de Somalische samenleving (zie COI administratief dossier), overgaat tot ronduit vreemde verklaringen. Gezien u zelf verklaart tot een gediscrimineerde minderheid te behoren en uw clan dus nauw samenhangt met uw bestaan in Harardhere, tonen deze vage én tegenstrijdige verklaringen op zich al aan dat u geen band met het leven in Harardhere heeft. "Wat is uw clan? Het is Madhiban, ze schreven het mis de vorige keer, nee nee het is Tumul. Als u zelfs uw eigen clan niet correct kan geven, en het twee keer moet verbeteren, dan nodig ik u nu al uit om eerlijk te zijn? Ik ben eerlijk, ik ben Tumul, ze hebben het misschreven, corrigeert u? Ik schrijf wat u zegt nu in het verslag ok Vorige keer, inderdaad, zei u dat u Boon bent, wat is Boon? Boon is boven, in het algemeen zijn ze allemaal boon, maar ik ben madibaan, nee nee tumal U verbeterde zichzelf opnieuw? Ja, Nee nee, ze misschreven het, maar ik miste niet nee nee Wat is het leven voor een Tumul in harardhere? Daar discrimineren ze mensen. En voor u persoonlijk, hoe is dit? Ik persoonlijk word gediscrimineerd in het publiek, ze zeggen tegen mij Saynab Madibaan nee saynab boon, nee saynab tumal. Ik ben geen madibaan ik ben tumal. (CGVS p. 8) Hoewel u dus beweert in een gediscrimineerde positie te zitten in Harardhere, kan u zelfs niet uitleggen wat uw clan dan wel is, nochtans dé basis voor deze discriminatie, u verandert uw verklaringen veelvuldig en u lijkt verschillende clans en termen met elkaar te verwarren. Uit deze passage blijkt duidelijk dat u niet verder raakt dan een gebrekkige ingestudeerde kennis. De vermeende discriminatie in Harardhere kan dus bijgevolg ook niet aangenomen worden. Wanneer u gevraagd wordt wat Tumul dan is, houdt u het trouwens op "een somali clan", u wordt gevraagd of dat alles is en u bevestigt (CGVS pp. 9-10). Dit is natuurlijk extreem vaag te noemen. Bovendien, wanneer u gevraagd wordt hoe het leven in Harardhere is, kan u daar ook amper op antwoorden (CGVS pp. 6-7), u houdt het op oppervlakkige verklaringen, waar u niet dieper op kan ingaan wanneer het u gevraagd wordt, nochtans kan van iemand die altijd in Harardhere gewoond heeft, en daar nota bene zelf de nadruk op legt, verwacht worden dat ze verder kunnen gaan dan stellen dat het leven "normaal" is;" Hoe is het leven in Harardhere? Een normaal leven, behalve dat het nu onder controle staat van al shabab die mensen onder druk zetten. Wat is het leven voor een vrouw in Harardhere? Het is moeilijk sinds al shabab kwam. U zegt eerst dat het normaal is en dan dat het moeilijk is, leg eens dat verschil uit? Vroeger was het een normale plaats, mensen hadden geen probleem, ze werkten, sinds de mannen er zijn, pesten ze de mensen. Wie was er voor al shabab? De piraten En het leven onder de piraten was een normaal leven? Het is was ook niet normaal Maar u bent geboren in 1994, in uw leven, wanneer was het normaal? Hoe? Dit zijn toch heel gemakkelijke vragen voor iemand die zijn hele leven in dezelfde stad gewoond heeft? Waarom kan u niet antwoorden? Het is niet moeilijk Ok, dan antwoordt u maar? Wat kan ik antwoorden? Dus u zegt eerst dat het leven normaal is, dan niet door al shabab, dan niet door de piraten, maar wanneer in uw leven, was het leven dan normaal in Harardhere? Het leven is normaal als je krijgt wat je eet en je slaapt en er geen probleem is, maar als er onveiligheid is en je leeft in angst dat is niet normaal. Dus dan was er op een bepaald moment veiligheid volgens u, wanneer is dat? Voor Shabab en de piraten." Echter, wanneer u dan daarover verder gevraagd wordt, stelt u dat er enkel traditionele ouderen waren ervoor en dat Hizbul Islam kwam maar dat deze hetzelfde zijn als Al Shabab (CGVS p. 8). Hieruit blijkt opnieuw dat u enkel een oppervlakkige, niet-gepersonaliseerde kennis heeft die u niet kan betrekken op uw eigen situatie of die van uw familie, want u kan eigenlijk niet stellen hoe het leven er concreet is. Na confrontatie met deze gebrekkige link, stelt u dat u wel over uw eigen leven kan vertellen (CGVS p. 17) en vraagt u waar u moet beginnen, u wordt dan gevraagd wat u deed nadat u naar school ging, waarop u stelt dat u altijd thuis blijft (CGVS p. 17), een antwoord waarmee u natuurlijk weer alle verantwoordelijkheid ontloopt en in feite helemaal niets over uw eigen leven vertelt.

U krijgt nochtans veelvuldig kansen, omdat u in die uitzonderlijke situatie van Tumul-vrouw in Harardhere zit, waar Habr Gedir de meerderheid is (CGVS p. 9). Wanneer u gevraagd wordt wie de meerderheid in uw eigen wijk is, kan u enkel voor het district antwoorden, nochtans verklaart u dus zelf dat u nooit uit uw eigen stad geweest bent en zou u, logischerwijs, in detail over uw eigen omgeving, zijnde dus uw wijk, moeten kunnen antwoorden (CGVS p. 9), u krijgt een nieuwe kans maar kaatst de vraag gewoon terug en antwoordt uiteindelijk niet, hoewel u uitgebreid de kans gekregen heeft (CGVS pp. 9-10); "U zei meerderheid is habr gedir welke clan hadden uw buren? Ze zijn de meerderheid die in harardhere wonen, maar ook madibaan en tumal wonen met hen, en wayesle abgal ook. U beantwoordde mijn vraag niet? Nee? Hoe niet dan? Vroeg u niet de clan die er woont. Dus iedere keer ik u een vraag stel over uw eigen leven kan u het niet beantwoorden? U vroeg naar de meerderheid Maar ik vroeg naar uw eigen buren? De familie reer, reer (tolk: reer is familie in het Somali) moet ik dat zeggen Hoe kan het u nu zo moeilijk zijn voor u om iets te zeggen over iemand waar u altijd naast woont? Hoe? De familie? Veel veel, dat is niet moeilijk." Dus hoewel u stelt dat het niet moeilijk is, kan u zelfs niet zeggen wie er al die jaren naast u gewoond heeft, nochtans zijn uw eigen buren natuurlijk belangrijk voor uw uitzonderlijke situatie van Tumul-vrouw. Ook kan u deze situatie op zich niet aannemelijk maken, Opnieuw toont u aan dat u geen link met uw eigen omgeving kan maken. Ook de volgende passage toont dit aan, u maakt bovendien een opmerkelijke ontkoppeling door in de derde persoon te spreken en de situatie dus niet op uw eigen persoon te betrekken. " Opnieuw, wat is het leven dan, voor een vrouwelijke tumal die altijd in Harardhere gewoond heeft? Het leven is zoals ik u zei, ze zijn gediscrimineerd, ze hebben geen rechten, ze zijn gediscrimineerd ja en hun vrouwen zijn niet gehuwd (CGVS p. 10)". U blijft het gehele gehoor erg vaag. U stelt nochtans dat u de school heeft moeten verlaten door vermeende pesterijen (CGVS p. 10) en dat de klanten van uw moeder haar soms niet betalen (CGVS p. 10), wat u als enige – alweer vage – voorbeeld van eigen discriminatie kan geven. Echter, u weet niet concreet waarom de Tumul dan minderwaardig zijn. De reden van de discriminatie houdt u op het niet nobel zijn en "ze hebben geen rechten in andere gemeenschappen", u heeft het ook over "De Somaliërs verachten ze, ze noemen hen tumal". U wordt dan ook met deze ontkoppeling geconfronteerd, maar u stelt enkel dat u het over de andere Somaliërs heeft en niet over uzelf (CGVS pp. 20-21). U lijkt dus zelfs niet te beseffen dat u het in feite over uw eigen situatie zou moeten hebben. De ontkoppeling blijkt ook uit de volgende passage (CGVS p. 13); "Kan u klanten van uw moeder zeggen en dorpen ze van komen? Mijn moeder verkoopt vlees in de stad, mensen in de stad verkopen haar, sinds al shabab macht heeft mogen vrouwen geen vlees verkopen. Dat zegt u nu, maar als ik vraag hoe het leven voor een vrouw is in Harardhere, komt u hier niet mee. Er is een totale ontkoppeling tussen de zaken die u weet, en die zijn dan nog beperkt, en het hebben van een eigen leven daar, ik ga naar u luisteren als u eerlijk bent. Ik nodig u daar echt toe uit? Ik geloof niet dat iemand een andere stad kan studeren waar hij niet van is En waarom gelooft u dat niet? Als ik gevraagd word om Brussel te studeren, kan ik dat? Waarom niet? Ik kan het niet vanbuiten leren, het is een grote stad." U gaat over tot een erg opmerkelijke stelling omtrent het instuderen van kennis, die toch eerder lijkt te wijzen in de richting van wel degelijk ingestudeerde kennis.

Bovendien, het enkel kunnen poneren van vage ingestudeerde feiten wordt bevestigd wanneer u het heeft over uw asielmotieven. U stelt dat u zelf gearresteerd wordt op 10 maart en vlucht op 29 maart (CGVS p. 15), echter vlak erna, gaat u over tot de volgende opmerkelijke verklaring (CGVS p. 16) "De volgende dag? Ja ik wandelde s nachts en ik kwam de morgen aan, dus ja volgende dag kwam ik aan Vorige keer zei u dat u twee dagen wandelde? Ik zei dat niet, ik zei ik ging weg de 29ste en de 1ste april aankwam Het is een toeval, maar dat is vandaag een jaar geleden, ik kijk met u op de kalender, vandaag is 29, morgen 30ste vrijdag 31ste en dan zaterdag is het eerste Ik wandelde dag en nacht, nee nee niet meer, toen ik daar aankwam zeiden ze het is eerste, niet van de derde maar van de vierde (tegen tolk: zei u hem derde?) U kan niet terug in de tijd, dus ja vierde Ik zei u 10 van de april, nee maart, ok, nee Dus u bent in de war, herhaal de datums eens rustig? Mijn man is de 10de van de vierde maand gearresteerd, ik die 20ste van de vierde, hij is de 3de maand, en ik vierde maand. Dus nu heeft u de eigen data die u net gaf, volledig veranderd, dat toont weer aan dat u zaken van buiten leert, ik ga een pauze nemen en ik nodig u uit om over uw toekomst te denken en dat u daar beter de waarheid over vertelt Hoe was ik mis, ik zei u de vierde maand, heeft u hem iets verkeerd gezegd (tegen tolk) U heeft geen reden om de tolk aan te vallen, hij is neutraal en vertaalt correct, we gaan een pauze nemen en ik nodig u echt uit na te denken over uw verklaringen, als u iets wil veranderen ga ik luisteren"

Niet enkel blijkt hieruit, alweer, dat u uw eigen ingestudeerde datums niet kan reproduceren wanneer ze opnieuw gevraagd worden, maar tevens dat u de verantwoordelijkheid duidelijk van zich af probeert te schuiven en de kans om de waarheid te spreken doelbewust niet neemt. Dit alles versterkt het vermoeden van uw frauduleuze intenties en ondergraaft uw asielmotieven volledig.

Naast het feit dat u uw profiel duidelijk niet aannemelijk kan maken en vervalt in frauduleuze verklaringen, blijkt u ook over een gebrekkige geografische kennis te beschikken. Ook hier kan u bepaalde dorpen situeren, maar andere, die dicht bij uw eigen leefwereld zouden moeten zijn, dan weer niet. U stelt zelf dat uw vader een boot heeft “die in de zee werkt” (CGVS p. 21) en dat veel mensen leven van de visvangst (CGVS p. 20), echter identificeert u El Hur als het dichtstbijzijnde dorp aan de zee, nochtans ligt dit dorp volgens de kaarten van het CGVS maar liefst 50 km ten noorden van Harardhere, op de grens met het Hobyo-district (zie COI administratief dossier). Ook hier gaat u over tot gebrekkige, ingestudeerde verklaringen en niet tot een link met uw eigen leven of dat van uw familie of medeburgers. “El Ghan is een dorpje aan de zee, bij Harardhere, logischerwijs is daar waar ze vissen dan? El hur en Gaan, dichtbij, die ken ik Is el hur het dichtst bij Harardhere? Ja El Hur is 50 km ver, el ghan, el peccoli, el gunier, faax, qosol tire, ferdexe, allemaal ervoor Ik ken die dorpen, maar mensen zeggen het niet el ghan, maar ghaan, het zijn de andere dorpen die u net noemde (wil ze herhalen maar kan niet) Van de dorpen die ik net zei, welke is het dichtst bij harardhere? Ghaan En de andere? Fartene is ook dichtbij faax is ook dichtbij ja ja, deeq Het lijkt weer alsof u gewoon een kaart van buiten leerde, niet op een logische manier vanuit uw eigen leven of dat van uw dorpelingen in harardhere kan denken, u zegt nu gewoon dorpen? Ik heb niet gestudeerd, hoe kan ik al deze dorpen vanbuiten leren? Klopt, u maakt inderdaad fouten in wat u zegt, dorpen in het westen die daar niet liggen, maar zo lijkt het wel alsof u het vanbuiten leerde Zo ken ik het, ik zet ze niet samen. (CGVS p. 20) Zo kan u ook bepaalde grote dorpen richting Galkayo opsommen, maar kent u andere dorpen van dezelfde grote, zoals Galqurun, dan weer niet, of kan u ze niet situeren, zoals Gorayeraale, nochtans liggen deze op dezelfde route, die uw man dagelijks aflegde en die u zelf afgelegd heeft, of situeert u dorpen zoals Jawle verkeerd, u stelt dat dit dorp aan dezelfde kant ligt als de route naar Galkayo, wat niet klopt. Bovendien kent u het buurdorp van Harardhere Diiranle niet (CGVS pp. 18-20). Het is ook opmerkelijk dat u stelt dat de dorpen aan de zee in het oosten zijn (CGVS p. 19), en eerder ook al gesteld heeft dat Galkayo in het oosten ligt (CGVS p. 8), terwijl deze in een volkomen andere richting liggen. Kortom, ook hier, heeft u een ingestudeerde en gebrekkige kennis, iets waar u trouwens op gewezen wordt (CGVS p. 20). U kan zelfs geen enkele vergelijking maken op simpele niveaus. U begint zelf over Brussel (CGVS p. 13), als afleidingsmanoeuvre (cf. supra). Echter, u kan de grootte van uw eigen geboortestadje niet inschatten (CGVS p. 13), op een bepaald moment stelt u, erg opmerkelijk, dat Brussel niet groter is dan Harardhere. Nochtans blijkt uit de laatste informatie dat er amper 13 000 mensen in een urbane regio in het Harardhere-district, ergo de stad, wonen. Terwijl het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met gemak het miljoen inwoners overschrijdt en zelfs Brussel-stad meer dan tien maal zo veel inwoners als Harardhere telt (zie informatie administratief dossier). Bovendien geeft u zelf aan dat Harardhere maar twee wijken telt (CGVS p.2), ook hier blijkt u dus niet over een werkelijke eigen kennis maar over een oppervlakkige ingestudeerde kennis te beschikken.

Bovendien beweert u dat er geen ngo's actief zijn in Harardhere sinds de komst van Al Shabab, in 2010 (CGVS p. 11), uit de COI waarover het CGVS beschikt blijkt dat, in 2015 verschillende ngo's bevestigen actief te zijn in Harardhere, namelijk CISP en RAWA-RASAWAD, wanneer u hier op gewezen wordt, ontkent u het gewoon (CGVS p. 23). Ook over uw medeburgers en hun situatie blijkt u niets te kunnen stellen, zo wordt u gevraagd of de lokale bevolking ooit in opstand gekomen is (CGVS p. 22), waarop u de vraag terugkaatst, tot twee maal toe, om uiteindelijk niet te antwoorden, maar te stellen dat de piraten de lokalen waren, iets wat u zelfs voor de komst van Al Shabab in 2010 (CGVS p. 11) situeert. Er wordt u ook naar conflicten met Hizbul Islam gevraagd, gezien u deze zelf (CGVS p. 9) als speler gegeven heeft, maar ook hier gaat u over tot de letterlijke vraag, met wie ze dan conflict zouden hebben (CGVS p. 22). U antwoordt dus niet, nochtans blijkt uit de COI (zie administratief dossier) duidelijk dat Hizbul Islam intern gevochten heeft in uw eigen stad. U wordt er op gewezen dat de informatie van u moet komen en dat u niet meewerkt. Wanneer de vraag anders geformuleerd wordt, naar protesten van lokale bevolking, stelt u dat in 2015 plattelandsbewoners, geprotesteerd hebben tegen zakat, maar u stelt dat dit in Harardhere zelf nooit gebeurd is en dat de mensen in de stad de belasting, zakat, gewoon betalen (CGVS p. 22-23). Nochtans blijkt uit de informatie van het CGVS dat de lokale bevolking wel vaker, ook in Harardherestad, ook terwijl u er nog bent, bijvoorbeeld in 2014, in opstand komen tegen de inning van de zakat-belasting door Al Shabab (zie informatie administratief dossier). U stelt bovendien dat de Islamitische Rechtbanken nooit de volledige macht gehad hebben (CGVS p. 23). Uit onze informatie blijkt nochtans dat ze in 2006 een tijdlang de piraten verdreven, minstens zes maand de macht hebben over de stad, waarbij het zelfs tot protesten van de lokale bevolking gekomen is (zie kopie informatie administratief dossier). Tot slot, u stelt dat de clans Sarur en Suleiban gevochten hebben in 2014 zonder dat er doden vielen (CGVS p. 10).

Verderop stelt u dat er geen andere clans gevochten hebben. Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie administratief dossier) dat er erg regelmatig zware clanconflicten voorkomen in het Harardhere-district. Onder andere in de jaren 2001, 2011, 2012, 2014 en 2015. Tussen de Habr Gedir-subclans Ayr en Suleiban, maar ook tussen de Habr Gedir en de clan Dir-

Qubays. Dit in Harardhere stad, maar ook onder andere in de dorpen Milqo en Dabagalo. Het feit dat u maar een clangevecht, vaagweg, kan poneren, zonder enige details en van de rest geen weet heeft, ondergraaft uw herkomst verder.

Kortom, u raakt op geen enkel punt verder dan een ingestudeerde en gebrekkige kennis en u toont geen enkele werkelijke band aan met Harardhere.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Harardhere, regio Mudug. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Harardhere heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. (U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België.

Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in

België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een theoretische uiteenzetting licht verzoekster toe als volgt:

"II.1.3. In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.

Zo stelt VEREECKE:

"Het feit dat een omstandigheid tijdens een verhoor vermeld wordt en niet tijdens een ander verhoor, zorgt niet noodzakelijk voor een tegenstrijdigheid. Niet alle gevallen van weglating mogen leiden tot het in vraag stellen van de goede trouw van de asielzoeker."

(Vereecke, V., Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State:

"Certaines des omissions et contradictions relevées par la partie adverse dans les déclarations successives du requérant doivent par ailleurs être écartées ou relativisées.

[...]

Le fait de ne pas mentionner une circonstance lors d'une audition puis de la mentionner lors d'une autre ne constitue pas nécessairement une contradiction. Il peut s'agir d'une simple omission qui ne saurait être considérée, en toute hypothèse, comme étant de nature à faire suspecter la bonne foi du demandeur d'asile."

(R.v.St. 173.899, 7 augustus 2007)

II.1.4. Vooreerst stelt verwerende partij dat verzoekende partij niet voldaan zou hebben aan haar medewerkingsplicht. Zo stelt zij dat verzoekende partij geen antwoord kon geven waarom zij haar dorp verlaten heeft, en stelt zij dat zij haar clan niet zou kennen. Ook over het leven in Harardhere zouden haar antwoorden onvoldoende geweest zijn - quod certe non:

[citaat bestreden beslissing]

Eerstens wenst verzoekende partij op te merken dat het nooit haar bedoeling is geweest om niet mee te werken aan het onderzoek van verwerende partij. Zij heeft zo goed als zij kon op de vragen geantwoord en heeft getracht haar herkomst en identiteit duidelijk te maken. Zij heeft haar dorp nooit verlaten, simpelweg omdat zij nergens anders naartoe kon en als een vrouw uit een minderheidsclan had zij ook

niet de mogelijkheid en de vrijheid om te gaan en staan waar zij wilde. Verzoekende partij begrijpt dan ook niet hoe dit een reden kan zijn om haar te verwijten niet te willen meewerken aan het gehoor. Daarnaast stelt verwerende partij dat verzoekende partij - onvoldoende kennis zou hebben over haar clan - 'de hoeksteen van de Somalische samenleving'.

Wat verwerende partij klaarblijkelijk uit het oog verliest, is dat verzoekende partij tot Tumul, een minderheidsclan behoort. Zij is haar hele leven gediscrimineerd en uitgesloten geweest. Het is dus niet zo dat zij tot een van de meerderheidsclans zou behoren, waar inderdaad de clans een belangrijke rol spelen. Verzoekende partij heeft tijdens het gehoor wel uitgelegd welke clans er in haar wijk woonden en hoe zij gediscrimineerd werd door hen: p. 9 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 9]

en p. 10

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 10]

Zij vertelde over haar wijk en de clangevechten die er plaatsvonden: p. 10 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 10]

p. 5 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 5]

Ook over het de komt en het leven onder Al Shabab kon verzoekende partij vertellen: p. 11 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 11]

Verzoekende partij herkende eveneens tal van dorpen in haar regio. Toch stelt verwerende partij het vreemd te vinden dat verzoekende partij bepaalde kleine dorpen in haar directe omgeving niet herkent. Verwerende partij gaat erg onredelijk te werk: zij neemt een kaart bij de hand en verwacht dat verzoekende partij alle dorpen en afstanden kan aangeven zoals zij beschikbaar zijn op de voor verwerende partij beschikbare kaarten. Dit is geen ernstige manier van onderzoeken en kan zelfs niet verwacht worden van een gemiddeld persoon opgegroeid in België!

Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan- familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen. M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

(...)". En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen. etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes - (...) - niet (kunnen) kennen

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

In casu heeft verwerende partij alle relativeringsvermogen, alsook de kennis van verzoekende partij volledig aan de kant geschoven.

Dit is niet ernstig meer.

Verzoekende partij, een jonge vrouw behorende tot de minderheidsclan die nooit haar dorp verlaten heeft, kan onmogelijk een encyclopedische kennis hebben van alle dorpen rond haar dorp en de clans uitgebreid kennen.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

II.1.5. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.6. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië, Harardhere afkomstig is.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.7 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.8. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoekster een advies neer van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Verzoekster kan vooreerst niet worden bijgetreden dat zij "zo goed als zij kon" op de gestelde vragen heeft geantwoord, daar uit lezing van het gehoorverslag en de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster tijdens het CGVS-interview meermaals vage en ontwijkende antwoorden geeft op de aan haar gestelde vragen. Dit doet op zich reeds afbreuk aan verzoeksters geloofwaardigheid.

Verzoekster ontkent de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan haar identiteit en herkomst, herhaalt haar verklaringen omtrent haar eigen leefomgeving en clan en volhardt dat zij wel een toereikende socio-politieke kennis bezit over haar regio en de dorpen rondom haar dorp. Na lezing van het administratief dossier wordt de Commissaris-generaal bijgetreden dat (i) verzoeksters clankennis, (ii) haar geografische kennis over de dorpen rondom haar dorp en (iii) haar socio-politieke kennis over haar regio, enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt en dat (iv) verzoekster erin faalt doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen over haar leven in Harardhere. Daarenboven legt zij tegenstrijdige verklaringen af over haar geboorteplaats, daar zij eerst verklaarde dat zij in Harardhere geboren was (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 5; DVZ-verklaring, stuk 10, p. 4) en

later tijdens het CGVS-interview bevestigend antwoordde toen haar gevraagd werd of zij geboren was in Noord-Galkayo (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 8). Wat verzoeksters kennis over de aanwezigheid van NGO's in Harardhere betreft, dient opgemerkt te worden dat deze informatie zich niet in het administratief dossier bevindt, doch de Raad is van oordeel dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat verzoeksters socio-politieke kennis ontoereikend is.

Het feit dat verzoekster tot een minderheidsclan behoorde en haar dorp nooit verliet, biedt geen verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt trouwens dat de bestreden beslissing niet enkel op basis van verzoeksters kennis van de nabijgelegen dorpen steunt, zoals hierboven reeds werd vastgesteld. Verzoekster tracht bovendien haar clankennis te minimaliseren door aan te voeren dat clankennis onbelangrijk is bij het behoren tot de Tumal-minderheidsclan. Dit betreft een louter blote bewering, die aldus niet kan worden aanvaard. De Raad merkt immers op dat verwacht kan worden dat een Somali bekend is met de eigen clanstructuur en ook de clans van zijn woonplaats grondig kan toelichten, hetgeen tevens in het door verzoekster aangebrachte citaat van Prof. Abbink wordt gesteld: *“Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clanlabels wel worden gekend”* (verzoekschrift, stuk 3, p. 4). Aldus kan slechts worden vastgesteld dat de eigen clankennis van verzoekster inderdaad een belangrijk element uitmaakt van de identiteit en verzoekster op dit punt faalt om hierover doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat iedere asielaanvraag op de individuele merites wordt beoordeeld. De Raad is aldus van mening dat bovenstaande vaststellingen verzoeksters verklaringen over haar vermeende regio van herkomst ernstig ondermijnen. Bovendien treedt de Raad de Commissaris-generaal bij dat verzoekster doorheen haar asielaanvraag tegenstrijdige verklaringen aflegde die haar geloofwaardigheid verder ondermijnen.

De motivering van de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen, behoudens aangaande de NGO-aanwezigheid in Harardhere.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoekster niet ten gronde werd beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Harardhere, in het district Harardhere in de provincie Mudug. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoekster voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Harardhere, in het district Harardhere in de provincie Mudug niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt

uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-interview en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2-3, 8, 9, 16-17, 22, 24). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP